ARREST VAN HET HOF (TWEEDE KAMER)
VAN 29 SEPTEMBER 1976 [1]

C. Morello
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 9-76

Samenvatting

Ambtenaren — Beroep — Besluit, bestreden wegens gebrekkige motivering — Mogelijkheid tot bevestiging van een besluit zonder mankement feitelijk of rechtens — Niet-ontvankelijkheid

(Ambtenarenstatuut, art. 91)

Verzoeker kan geen rechtmatig belang hebben bij de nietigverklaring — wegens ontbrekende of gebrekkige motivering — van een besluit dat, naar reeds thans zeker is, zonder mankement feitelijk of rechtens ten gronde zou kunnen worden bevestigd.

In de zaak 9-76

C. MORELLO, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, ten deze vertegenwoordigd door M. Grégoire en E. Lebrun, advocaten te Brussel, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij T. Biever, advocaat aldaar, 83, boulevard Grande-Duchesse Charlotte,

verzoeker,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door haar juridische adviseurs Th. F. Cusack als gemachtigde, bijgestaan door A. van Solinge, lid van de juridische dienst van de Commissie, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij haar juridisch adviseur M. Cervino, Bâtiment CFL, place de la Gare,

verweerster,

1 — Procestaal: Frans.

betreffende verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de jury in enige interne vergelijkende onderzoeken om verzoeker niet op de lijst van sollicitanten te plaatsen, en mitsdien tot nietigverklaring van deze vergelijkende onderzoeken en de daarop gevolgde benoemingen,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

samengesteld als volgt: H. Kutscher, Kamerpresident, P. Pescatore en M. Sørensen, Rechters,

Advocaat-Generaal: H. Mayras
Griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

Overwegende dat de feiten, het processverloop en de middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten en de schriftelijke behandeling

1. Op 13 augustus 1975 heeft verzoeker, Italiaans onderdaan en ambtenaar van de rang A 6 bij het Directoraat-generaal Concurrentie, zich aangemeld voor de interne vergelijkende onderzoeken op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken en mondelinge examens, nrs. COM/668/74 en COM/669/74, betreffende twee vacatures in de loopbaan A 5/A 4 bij het Beveiligingsbureau van de Commissie te Brussel. Luidens de aankondigingen van vergelijkend onderzoek:

— hielden de betrokken ambten de volgende werkzaamheden in:

„Het in het kader van algemene richtlijnen verrichten van scheppende werkzaamheden en studies, met name met het oog op:

— het doen naleven van de voorschriften inzake de beveiliging en het uitwerken van de voorstellen en maatregelen die nodig zijn voor het scheppen van de voor de goede gang van zaken bij de Commissie en haar diensten en het goed functioneren van haar installaties, alsmede voor de bescherming van haar personeel, eigendommen, documenten en informatie onontbeerlijke zekerheid";

— de kandidaten moesten onder andere aantonen te beschikken over „grondige voor de functie bruikbare ervaring bij voorkeur verworven bij een overheidsdienst of internationale instelling."

Het door verzoeker gebruikte sollicitatieformulier bevatte een rubriek „vroegere betrekkingen met inbegrip van de werkzaamheden bij de Europese Gemeenschappen", waarin verzoeker de volgende gegevens heeft ingevuld:

	van	tot	Aard van de werkzaamheden
Administrateur bij een landbouwbedrijf en -coöperatie van Morello Orazio	1. 1. 1962	31. 10. 1965	Administratie, financieel beheer, controle met de functie van directeur
Ministerie van Binnenlandse Zaken — Gemeentesecretaris	11. 7. 1966	31. 1. 1973	Administratie, juridische controle, notariële werkzaamheden, juridisch adviseur van de Gemeente. — Financiële controle — Hoofd personeelszaken.
Administrateur met inspectietaak bij de EEG Directoraat-generaal Concurrentie Directoraat inspectie — Afdeling inspectie	1. 2. 1973		Inspectie bij bedrijven op de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag

Bij brief van 3 november 1975 deelde het hoofd van de afdeling „Aanwerving, aanstelling, bevorderingen" aan verzoeker mede dat de jury in genoemde vergelijkende onderzoeken na bestudering der stukken had besloten hem niet tot de onderzoeken toe te laten.

Op 29 januari 1976 heeft verzoeker het onderhavige beroep ingesteld.

Bij brief van 12 februari 1976 deelde hetzelfde afdelingshoofd „in verband met [het onderhavige beroep]" verzoeker mede dat luidens het juryrapport, het bestreden besluit met name was gebaseerd „[op het] gebrek aan grondige voor de functie bruikbare ervaring, bij voorkeur verworven bij een overheidsdienst of internationale instelling".

2. Het Hof (Tweede Kamer) heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

II — Conclusies van partijen

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. het besluit van de jury in de interne vergelijkende onderzoeken COM/668/74 en COM/669/74 om verzoeker niet tot deze onderzoeken toe te laten, nietig te verklaren;
2. de vergelijkende onderzoeken COM/668/74 en COM/669/74 en de daarop gevolgde benoemingen nietig te verklaren;
3. verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

De *Commissie* concludeert luidens haar verweerschrift dat het den Hove behage:
— de eerste vordering niet-ontvankelijk, althans ongegrond te verklaren;
— de tweede vordering ongegrond te verklaren;
— verzoeker in de kosten te verwijzen.

In dupliek deed de Commissie afstand van haar conclusies ter zake van de ontvankelijkheid.

III — Middelen en argumenten van partijen tijdens de schriftelijke behandeling

1. Eerste middel: Schending van artikel 25 van het Statuut en van artikel 5 van

bijlage III van het Statuut, doordien in de brief van 3 november 1975 niet was aangegeven op welke grond de jury had besloten verzoekers sollicitatie af te wijzen.

A — De ontvankelijkheid

In haar verweerschrift werpt de *Commissie* tegen dit middel twee excepties van niet-ontvankelijkheid op, respectievelijk op grond:
— dat verzoeker met miskenning van het bepaalde in artikel 91, lid 2, van het Statuut, niet vóór het onderhavige beroep een klacht bij het tot aanstelling bevoegde gezag heeft ingediend;
— dat verzoeker bij dit middel geen belang meer had nadat de overwegingen van de jury hem bij brief van 12 februari 1976 waren medegedeeld.

Deze excepties zijn onderwerp van ampele discussie in verweerschrift en repliek. In dupliek laat de *Commissie* ze echter ten slotte vallen.

B — Ten principale

Verzoeker voert aan dat luidens artikel 25 van het Statuut iedere voor de ambtenaar nadelige beslissing met redenen dient te zijn omkleed. Voorts blijkt uit 's Hofs jurisprudentie dat de eerste fase van de jurywerkzaamheden „met name bij een vergelijkend onderzoek aan de hand van schriftelijke bewijsstukken, bestaat in een toetsing van de door de sollicitanten overgelegde bewijsstukken aan de in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek verlangde hoedanigheden", dat „deze toetsing geschiedt aan de hand van objectieve gegevens die overigens aan elke sollicitant — voorzover hem betreft — bekend zijn" en dat „de resultaten voldoende moeten worden gemotiveerd" (arrest van 15. 3. 1973, Marcato, zaak 37-72, Jurispr. 1973, blz. 369; arrest van 4. 12. 1975, Costacurta, zaak 31-75, Jurispr. blz. 15).

De *Commissie* merkt op dat blijkens de brief van 12 februari 1976 de jury haar besluit wel degelijk heeft gemotiveerd, zodat het middel ongegrond is.

Verzoeker antwoordt dat het middel daarom al gegrond is wijl „de inhoud van een besluit voor degene tot wie het is gericht, slechts datgene is wat uit de kennisgeving blijkt", zodat in casu het bestreden besluit niet kan worden geacht met redenen te zijn omkleed.

Zelfs al zou het Hof zich met deze opvatting niet verenigen, dan nog voldoet de later aan verzoeker medegedeelde motivering niet aan de wettelijke vereisten. De jury herhaalt slechts wat in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek staat, en schrijft niets over de persoon van verzoeker. Het jury-rapport — dat verzoeker als bijlage bij zijn repliek heeft gevoegd — bevat geen enkel vergelijkend overzicht van de sollicitatiedossiers van verzoeker en de andere afgewezen ambtenaren met de sollicitanten die wel tot de vergelijkende onderzoeken zijn toegelaten.

De *Commissie* repliceert dat volgens verzoekers eerste stelling de administratie nimmer meer een administratieve of stelfout of zelfs typefout zou kunnen herstellen. Het schaadt een ambtenaar niet, wanneer de motieven van een besluit worden medegedeeld nà de kennisgeving van het besluit zelf, mits de motieven ook werkelijk zijn opgesteld door dezelfde persoon en op hetzelfde moment als het besluit. In casu heeft verzoeker voldoening gekregen met de kennisgeving in de brief van 12 februari 1976; in een dergelijk geval is volgens 's Hofs jurisprudentie het middel ongegrond (vgl. arrest van 12. 12. 1967, Bauer, zaak 15-67, Jurispr. blz. 505; arrest van 30. 10. 1969, Rittweger, zaak 33-68, Jurispr. blz. 398).

Als uit het sollicitatieformulier duidelijk blijkt dat de betrokkene niet de verlangde beroepservaring heeft, kan de jury voor haar motivering volstaan met een herhaling van de tekst van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek. Ten slotte volgt uit de door verzoeker aan-

gehaalde passages van het arrest Costacurta dat de jury niet gehouden is tot een vergelijkende bestudering van de sollicitatiedossiers.

2. Tweede middel: Schending van artikel 25 van het Statuut en van artikel 5 van bijlage III van het Statuut, doordien het bestreden besluit berust op feitelijk onjuiste overwegingen.

Verzoeker betoogt dat hij, in tegenstelling tot het jury-oordeel, wel over de verlangde beroepservaring beschikt. Hiertoe wijst hij op de reeds in zijn sollicitatieformulier vermelde gegevens en op het feit dat het hem als gemeentesecretaris opgedragen personeelsbeheer tevens de gemeentepolitie omvatte.

Volgens de *Commissie* blijkt duidelijk uit een vergelijking van de functieomschrijving van de onderhavige ambten met de in het sollicitatieformulier vermelde hoedanigheden, dat verzoeker niet over een „grondige voor de functie bruikbare ervaring" beschikte.

Verzoeker antwoordt dat het middel niet is te weerleggen met deze blote bewering die bovendien onjuist is:

— Uit verschillende bepalingen van de Italiaanse wetgeving — die verzoeker nader vermeldt en gaarne zal overleggen als het Hof dit wenst — blijkt dat de gemeentesecretaris, die functioneel en hiërarchisch onder de minister van Binnenlandse Zaken staat,
  — verantwoordelijk is voor de vervulling van de aan de gemeente toevertrouwde politietaken, waaronder de handhaving van de openbare orde en veiligheid in de bebouwde kom van de gemeente;
  — in die hoedanigheid de leiding heeft over de agenten van gemeentepolitie die tevens opsporingstaken hebben;
  — de burgemeester assisteert bij de voorbereiding, enerzijds, van noodzakelijke politiemaatregelen ter handhaving van de openbare orde, de veiligheid van de burgers en de bescherming van hun goederen en, anderzijds, in dringende gevallen, van verordeningen betreffende de veiligheid en de volksgezondheid;
  — verantwoordelijk is voor de bewaring van alle officiële stukken van de gemeente.

  In deze taakomschrijving vindt men de elementen terug van de functies die in de betrokken aankondiging zijn omschreven.
— Hetzelfde is het geval met verzoekers huidige werkzaamheden bij de Commissie, die met name de toegang inhouden tot alle boeken en bescheiden van de bedrijven (artikel 14 van verordening nr. 17 van de Raad) en de verplichting om deze stukken zo te bewaren dat hiervan niets kan uitlekken.

De *Commissie* repliceert dat verzoeker op zijn sollicitatieformulier nergens had vermeld dat hij politietaken had vervuld. Het is moeilijk hierin een nalatigheid te zien. Immers, verzoeker heeft zich zeer wel rekenschap gegeven van het belang van die bezigheid in verband met de voorwaarden in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek.

Verzoekers ervaring bij het Directoraatgeneraal Concurrentie heeft niets van doen met het uitwerken en toepassen van een regeling voor de beveiliging van personen en goederen. En het beroepsgeheim ten slotte geldt voor het gehele personeel van de Gemeenschappen.

IV — Mondelinge behandeling

Partijen zijn ter terechtzitting van 1 juli 1976 in hun pleidooien gehoord. Zij hebben daarbij met name nog het volgende opgemerkt.

Verzoeker betoogt dat de motivering van het jurybesluit, zoals aan verzoeker medegedeeld bij brief van 12 februari 1976, het Hof niet in staat stelt de rechtmatig-

heid van het besluit te toetsen. Immers het is niet bekend of de jury nu vond dat de werkzaamheden van een gemeentesecretaris in Italië niet beveiligingstaken omvatten ofwel dat zij die taken wel omvatten maar niet de verlangde ervaring opleverden.

De jury was ermee bekend dat de bewuste werkzaamheden deze taken omvatten, daar verzoeker in augustus 1975 een onderhoud had gehad met de voorzitter van de jury — tevens directeur van het Beveiligingsbureau van de Commissie —, waarbij verzoeker nauwkeurig zijn werkzaamheden in Italië, en speciaaal de politie- en beveiligingstaken, had uiteengezet. Verzoeker biedt aan dit te bewijzen met de getuigeverklaring van deze directeur.

Overigens had ook één der juryleden, als Italiaan, moeten weten wat de bewuste werkzaamheden inhielden.

Ten slotte had de jury, volgens de aankondiging zelf van het vergelijkend onderzoek, in een onderhoud met de sollicitanten een nader onderzoek kunnen instellen naar de diploma's en andere bewijzen van bekwaamheid, alsmede naar de verklaringen van de sollicitanten over hun kwalificaties.

De *Commissie* geeft een gedetailleerde beschrijving van de kwalificaties der drie kandidaten die tot het vergelijkend onderzoek zijn toegelaten, en onderstreept daarbij dat deze duidelijk van hoger niveau zijn dan die van verzoeker.

Zij wijst erop dat verzoeker de desbetreffende functies heeft uitgeoefend in Italiaanse gemeenten van zeer bescheiden omvang, met inwonertallen tussen de 824 en 5371.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 16 september 1976 conclusie genomen.

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat het beroep strekt tot nietigverklaring van het besluit van de jury in de vergelijkende onderzoeken bij de Commissie nrs. COM/668/74 en COM/669/74 om verzoeker niet tot deze onderzoeken toe te laten, en mitsdien tot nietigverklaring van deze onderzoeken en van de daarop gevolgde benoemingen;

2 dat verzoeker hiertoe twee middelen aanvoert, te weten, enerzijds een ontbrekende althans gebrekkige motivering en anderzijds de aan het bestreden besluit ten grondslag liggende foutieve beoordelingen;

3 dat deze beide middelen nauw met elkaar verbonden zijn en derhalve gezamenlijk dienen te worden onderzocht;

4 Overwegende dat de onderhavige vergelijkende onderzoeken, luidens de aankondiging hiervan, betrekking hadden op twee vacatures in de loopbaan

A 5/A 4 bij het Beveiligingsbureau van de Commissie te Brussel met als functieomschrijving met name het doen naleven van de veiligheidsvoorschriften en het uitwerken van de hiertoe nodige voorstellen en maatregelen, terwijl de sollicitanten onder andere moesten beschikken over een grondige voor de functie bruikbare ervaring;

5 dat de administratie bij brief van 3 november 1975 verzoeker in kennis heeft gesteld van het jurybesluit om hem niet tot het onderzoek toe te laten;

6 dat eerst bij brief van 12 februari 1976, dus na instelling van het beroep, de Commissie verzoeker heeft medegedeeld dat het betrokken jurybesluit „met name" berustte op de overweging dat hij niet voldeed aan genoemde eis, tegen welke bewering verzoeker inbrengt dat hij, zoals aangegeven op zijn sollicitatieformulier, van 1966 tot 1973 als gemeentesecretaris werkzaam is geweest in verschillende Italiaanse gemeenten — waarvan hij niet betwist dat zij van zeer geringe omvang waren — en sedertdien bij de Commissie als administrateur, belast met inspecties bij bedrijven in de Lid-Staten in verband met de toepassing van de artikelen 85 en 86 EEG-Verdrag;

7 dat, volgens verzoeker, het werk van een gemeentesecretaris volgens de Italiaanse wetgeving ook politietaken behelst, alsmede verantwoordelijkheid voor de bewaring van de officiële stukken van de gemeente, terwijl zijn werk bij de Commissie toegang inhoudt tot alle boeken en bescheiden van de bedrijven, alsmede de verplichting deze stukken zo te bewaren dat hiervan niets kan uitlekken;

8 Overwegende dat de aankondigingen van vergelijkend onderzoek zeer specifieke bekwaamheidscriteria vermeldden, die zowel voortvloeien uit de taakomschrijving van de uitgeschreven ambten als uit het vereiste van een „grondige ervaring" op dit speciale gebied;

9 dat het bij deze eisen alleszins duidelijk lijkt dat, gezien de werkzaamheden die verzoeker voorheen heeft uitgeoefend op nationaal vlak en momenteel in dienst van de Commissie, hij in geen enkel opzicht in de termen valt voor de vervulling van de onderhavige ambten;

10 dat derhalve de jury, door verzoeker uit te sluiten van het vergelijkend onderzoek, niet buiten de beoordelingsmarge is getreden die de bewoordingen van de aankondigingen van vergelijkend onderzoek haar hadden verleend;

11 dat onder deze omstandigheden verzoeker geen rechtmatig belang kan hebben bij de nietigverklaring — wegens ontbrekende of gebrekkige motivering — van een besluit dat, naar reeds thans zeker is, door een eventueel na zodanige nietigverklaring opnieuw samengestelde jury zonder mankement feitelijk of rechtens ten gronde zou kunnen worden bevestigd;

12 dat het beroep derhalve moet worden verworpen;

Ten aanzien van de kosten

13 Overwegende dat verzoeker in het ongelijk is gesteld;

14 Overwegende dat ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering de in het ongelijk gestelde partij in de kosten moet worden verwezen, voorzover zulks is gevorderd;

15 dat evenwel ingevolge artikel 70 van dit Reglement de kosten, door de instelling terzake van beroepen van ambtenaren der Gemeenschappen gemaakt, te haren laste blijven;

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer), rechtdoende:

1. **Verwerpt het beroep;**
2. **Verstaat dat elk der partijen haar eigen kosten zal hebben te dragen.**

Kutscher Pescatore Sørensen

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op negenentwintig september negentienhonderdzesenzeventig.

De Griffier

A. Van Houtte

De President van de Tweede Kamer

H. Kutscher